

ABSTRAKT

Bakalářská práce „Řecko-italská válka (1940–1941) a její národní reflexe“ pojednává o invazi italských vojsk do Řecka na počátku druhé světové války. Tato vojenská kampaň se podle očekávání italské společnosti měla stát jasným vítězstvím Mussoliniho režimu. V důsledku nečekané vlny patriotismu řeckého obyvatelstva, která napomohla sjednocení společnosti v obraně vlasti proti agresorovi, se ale italská invaze proměnila ve fiasko. Přestože v konfliktu nakonec zvítězil Řím, průběh a výsledek řecko-italské války se promítly nejen do mocenského postavení fašistické Itálie, ale i do motivace řeckého obyvatelstva bránit se proti útočníkovi.

Práce zkoumá zejména rozdílné pohledy obou válčících stran na řecko-italskou válku, tj. italské jako vítězné a řecké jako poražené. Cílem je především analyzovat národní smýšlení Italů a Řeků spojené na jedné straně s Mussoliniho Itálií jako evropským hegemonelem a na straně druhé s celořeckým vlasteneckým bojem za svobodu. Studie se rovněž zaměřuje i na míru společenské mobilizace a na její roli v obou režimech.